

Folium

encta retulit. nibil abscondens ex omnibus q̄
vidit et audiuit. ita ut omnes audientes ma-
gnalia deum in stupore admirarentur et cu^r
timore et amore magnaq; fide celebrarent
beatissime huius tristius diem. Johannes
aut abbas inuenit quodam emendandos in
xta sancte illius sermonē. et hos miserāte
deo cōvertit. Zosimas aut in eodem degens
monasterio implevit annos centū. et tunc
migravit ad dñm in pace gratia domini no-
sti ibū christi. cui est cum equali patre glo-
ria et honor et imperiu. una cum sancto et
vivificatore et adorando spiritu. nūc et sp et
secula seculoꝝ. Amen.

Finis vita beate Marie egyptiace

Incipit vita sancte Marine virginis

Hec frater quicdā secularis habēs
rnicā filiā patulā. ip̄e vero con-
seruati cupiēs p̄mendauit cā eiusdā
parenti suo. et in monasteriū qd longe erat
a ciuitate p̄ miliaria trigintaduo. et ingressus
sus p̄ficebat opus monasterij. ita ut abbas
eius plus q̄ ceteros qui in monasterio erāt
eum diligenter. eo q̄ fidelis esset et obediens
Cōtigit aut post aliqd tpus vt recordaret
charitatis filie sue et cepit cōtristari atq; as-
fligi intra se. Et cum p̄ multos dies hoc fa-
ceret. vidit eum abbas eius tribulatū: et di-
xit ei. Quid habes frater q̄ sic tristis ambu-
las. Dic mihi: et deus qui solat omnes da
bit tibi auxiliū. Tunc ille p̄cidentis cū lacri-
mis ad pedes eius ait. Habeo vnu filium
in ciuitate quem reliqui parvulū. et recor-
datus affligor ppter eum. Et noluit abbatū
indicare eo q̄ puella esset. Abbas vno ei⁹ bee-
ignorans et nolēs eū amittere. q̄ necessarius
erat in monasterio: dixit ei. si diligis eū va-
de et adduc eum huc et sit tecū. Et abiēs ad-
duxit eam. Dicebat aut Marina. et mu-
tauit ei nomē: et vocauit eū Marinū. et de-
dit eam ad discendas lēas intra monasteriū
et erat cum ea. Et nullus cognovit de fratri-
bus q̄ puella esset. sed vocabat eam omnes
Marinū. Et dum esset annoꝝ q̄tuordeciz

cepit eam docere pater suis viam dñi et di-
cebat ei. Vide filia vt nullus p̄gnoscat mis-
teriū tuū pleg in finē tuū. et sollicita sis ab
insidijs dyaboli. ne seducaris ab eo. et istud
sanctū monasteriū p nos soli videas. et in
op̄sculo xpi et coram sanctis angelis eius
cum imp̄is eternā damnatōem accipiam.
Et alia multa docebat eam p singulos di-
es de regno dei. Cūm aut facta esset annoꝝ
duo decē et septē defunctus est pater ei⁹. Re-
mālit aut sola in cella patris sui. et erat obe-
diens omnib⁹ in monasterio. ita ut ab ab-
bate suo et ab omnib⁹ diligenter. Habebat
autem monasteriū parvoum et carnum
aut bigā. q̄r vicinū babebat mare vbi erat
emporū ad tria miliaria. et ibant monachis
afferebant que necessaria erāt monasterio.
Una ergo die dicit abbas ad Marinum.
Frater marine quare et tu nō vadis cū fra-
tribus et adiunias eos. Que r̄ndit. vt iubet
pater. Erat aut iuxta viā homo manēt no-
mine pādor. q̄ quem fratres ibant et reuer-
tebant. Et cepit frater marinus frequen-
ter p̄gere cū carro ad opus sibi iniunctum.
et vbi tardior euenerat hora ad reuertens
dū manebat in domo ipsius pandocis cum
ceteris monachis. Pādor autem habebat fili-
am viginem. ad quā ingressus miles p inli-
dias diaboli p̄cubuit cum ea. et cōcepit de
illo milite. et dum cognitū fuisset a pentib⁹
eius ceperunt affligere filiā dicētes. Dic no-
bis a quo p̄cepisti. R̄ndit eis. De illo mo-
nacho q̄ dicit frater Marinus q̄ hic fre-
quenter cum carro mālit. ip̄e me opp̄ssit et cōces-
pi. Statim autem pentes eius prexerunt ad
monasteriū et dicunt abbati eius. Ecce do-
mine abba qd fecit monachus tuus mari-
nus quō decepit filiam nostram. Dicit eis
abbas. Quid dicitis. Et iussit eū vocare.
Et veniente eo dicit ei abbas suis. Frater
Marine tu hoc scelus opatus es in filiam
eorum. Stans vero dimitus et cogitās in-
tra le igemiscēs dixit. Neccau p̄ mi pe-
nitentia ago. p̄ hoc peccato. sed queso te in-
tercede. p̄ me ad dei ut hanc p̄ficere possim.
Abbas vno ad iracundiam cōmotus iussit eā
p̄tudi et affligi et ait. Invitare dico tibi. q̄r
v̄ malū opatus es hic nobiscū nō manebis

in hoc monasterio. Et piecit eā foras. Ipa
do nulli vnḡ confessā est misteriū suū. Iz
abieſ iactauit se ante fores monasterij, et
iacebat sup terrā in pniā affligens se tanq̄
si ipa peccasset. et ingredientib⁹ fratrib⁹ po-
stulabat ut vna buccella panis ei daretur.
Hoc faciēs per quatuor annos. nō recessit
de forib⁹ monasterij. Mandocis vero fi-
lia p̄perit filiū masculū. et ablactauit eū. et
adduxit eū mater puelle secū. et posuit eum
ibi ante mōasteriū et dicebat ei. Ecce frater
mariae qnō nosti nutri filiū tuū. Et reliq̄
eum ibi tabiit. Sancta virgo marina susci-
piens eum tanq̄ propriū filiū. de ipsa buc-
cella panis quā accipiebat ab introeuntib⁹
monasteriū: nutritiebat filiū alienū. Factum
est aut̄ hoc p̄ duos alios annos. Postmo-
dum vero vidētes frēs misericordia p̄ pun-
cti: ingressi ad abbatē rogare cepunt ut eū
reciperet in monasteriū dicentes. Abba in-
dulge. et suscipe frēm marini. Ecce qui q̄
anni sunt q̄ in pniā ante ianuam mōasterij
iacet. et nō recessit vñq̄ binc. Suscipe euū
in pniā sicut precepit dñs noster iesus xp̄s
Uix aut̄ coegerūt eū. et iussit ingredi et ro-
cauit eam ad le et ait. Pater tuus fuit vir
sanctus quod tu nosti. et p̄uulū introduxit
te in hoc sanctū monasteriū. et nō est opa-
tus aliquid mali qđ tu cogitasti et fecisti.
nec aliquis in h̄ sancto monasterio. Hunc
aut̄ ingressus es tu cū filio tuo quē de adul-
terio habes. vnde optet te multū penitere.
Grāde em̄ peccatiū fecisti. et hoc tibi iudeo-
re omnes immūdicias monasterij tu solus
facias. et aquam ad necessaria purgāda tu
portes. et calcariū omnib⁹ p̄ singulos dies
tu pficias et omnib⁹ seruias. In h̄ em̄ ha-
bebis gratiā meā. Sancta virgo libentissi-
mo animo h̄ suscipiēs omne opus qđ ei-
missum fuerat pficiebat. Contigit aut̄ eā
intra paucos dies dormire in dñ. eūtes
aut̄ frates nūciauerunt abbatē dicentes.
Frater marinus defunctus est. dicit eis ab-
bas. Glidete fratres quale peccatiū fuit: q̄
nec penitentiā meruit implere. Sed tñ ite
et lauate eum. et sepelite lōge a monasterio.
Euntes aut̄ dñ lauarent eā pgnouerunt q̄
mulier esset. Ceperūt oēs emittere voces.

et studentes se clamabāt. q̄ talis querla-
tio et patiētia sancta inuenta est in ea. cuīs
misteriū nullius agnouit cū sic ab eis affli-
cta fuisset. et veniētes cū lacrimis dicūt ab
bati. Abba veni. et vide frēz marini. dicit
eis. Quid est hoc frates. Dicūt ei iterum
Gleni et vide mirabilia dei. et quid de te a-
gas. Ille territus prexit et veit vsc̄ ad cor-
pus. et levātes palliū vnde coopta erat: et
vidit q̄ mulier esset. Et mor cecidit et cap-
put suū pcutiebat in terra. et occiderabatur
dices. Cōiuro te p̄ dñi nostrū ih̄sū christū
ne me p̄demines aī p̄spectū dei. eo q̄ afflire
tim te. q̄ ignorās feci. Tu domina nō dixi
sti misteriū tuū. et ego nō pgnoui in vita
te sanctā querlatōem mā. Si em̄ pgnouis-
sem te nūq̄ afflixi sem. Et iussit sanctū cor-
pus eius intra monasteriū in oratorio repo-
ni. Eadem aut̄ die puella illa cuius fili⁹
erat arepta a demonio venit ad monasteriū
et p̄fitebat crimen qđ admiserat. et de q̄ vi-
to cepisset. et septima die repausatōis e⁹
in dñ. ibi intra oratoriuū liberata est a de-
monio. Audientes aut̄ qui erāt in ipso em-
porio et vicina monasteria mirabilia q̄ fca-
suerat. accipientes crucis et cereos cū hym-
nis et canticis et psalmodia bñdicentes dñm
venerant in eodē monasterio. et ingressi ora-
toriū vbi corpus ei⁹ requiescebat bñdireb̄
dñ. vbi vsc̄ modo deus orōnibus sancte
virginis multa facit mirabilia ad laudez et
gliam noīs dñi. qui cū eterno patre et ip̄u
sancto vivit et regnat in secula scloz. Amē
E Explicit vita br̄fissime Mariane virginis

Incipit prologus in vitam sancte Eustrosine virginis. et p̄prio de interpretatione nominis eius.

Eustrosina dicitur quasi effra et sy-
na. Effra dicit videns vel fructu-
fera vel fertilis. Syna dicit mē-
sura vel mandatū vel rubus. Ipa enim fuit
videns in cōtemplatōe. fructifera et fertil
in bonoruū operatōne. mensura in epalium
necessitatū pceptione. mandatum sc̄z ser-
uans in obedientie obseruatōne. rubus in
castitatis germinatōne. Cet̄r̄ Eustrosina